

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,

Petru Moraru

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Catana Eugeniu în numele inculpatului Derihvist Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Derihvist Alexei Nicolae, născut la 08.07.1973, originar din s. Chiștelnița, r-nul Telenеști, domiciliat în or. Orhei, str. Alecu Russo, 11/A, ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 22.02.2012 - 19.12.2013;

instanța de apel: 12.02.2014 - 29.09.2015;

instanța de recurs: 08.12.2015 - 12.04.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 19 decembrie 2013, Derihvist Al. a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1), 42 alin. (5), 190 alin. (4) Cod penal, deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

2. De către organul de urmărire penală Derihvist Al. a fost învinuit de faptul că, activînd în funcția de inspector al poliției rutiere a CPR Orhei, avînd ca atribuții de serviciu examinarea cazurilor de contravenții în domeniul transportului și regulamentului circulației rutiere, adică fiind o persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i-au fost acordate permanent prin stipularea legii anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, în exercițiul funcției, a înscris în documente oficiale date vădit false, precum și a falsificat astfel de documente, acțiuni săvârșite din interes material și personal, urmate de contribuirea la dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

La fel, activînd în calitate de inspector al poliției rutiere, la solicitarea unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, care aveau ca scop imitarea comiterii accidentului rutier cu implicarea automobilului de

marca/model "MAZDA 3" n/î CL AC 262, cu ulterioara dobândire ilicită a mijloacelor bănești de la SIA "Moldasig" SRL, în contul asigurării acestui automobil, a acceptat înscrierea unor date vădit false în documente oficiale și falsificarea acestora.

Astfel, la 19.03.2009, SIA "Moldasig" SRL a fost sesizată prin aviz despre accidentul rutier comis la 28.02.2009, cu participarea conducătorilor auto Bahcevan Iv. și Gajim V.

Prin cererea din 02.05.2009, semnată de către Gajim V., s-a solicitat de la SIA „Moldasig” SRL, constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirilor de asigurare cauzate în rezultatul pretinsului accident rutier, comis la 28.02.2009, de către cet. Bahcevan Iv., în rezultatul căruia automobilul de marca/model "Mazda 3" n/î CL AC 262, a fost deteriorat *considerabil*.

La cererea dată au fost anexate în copii următoarele acte: - schema accidentului rutier; - explicațiile conducătorilor auto Bahcevan Iv. și Gajim V.; - procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit căruia cet. Bahcevan Iv. a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier. Actele respective fiind întocmite și confirmate prin semnătură de către inspectorul PR a CPR Orhei, Derihvist Al.

Urmare a examinării avizului înaintat, SIA "Moldasig" SRL, a întocmit actul de despăgubire nr. D/AORC/09-466, suma acesteia constituind 55 106,97 lei, care a fost ridicată prin procură de către Treteac V.

Organul de urmărire penală a constatat că, de fapt Gajim V. asemenea accident rutier nu a comis, iar semnăturile din schița accidentului rutier din 28.02.2009, întocmit de către inspectorul PR a CPR Orhei, Derihvist Al, precum și explicațiilor din aceeași dată adresată CPR Orhei, Grădinar V. și procesul-verbal nr. 121, din 28.02.2009, privind examinarea medicală în vederea stabilirii faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate, nu sunt executate de către Gajim V., acestea fiind false.

Mai mult, Gajim V. nu ar fi depus la compania de asigurare SIA "Moldasig" SRL, vreo cerere privind constatarea pagubei pricinuite cet. Bahcevan Iv. în rezultatul presupusei tamponări a automobilului de marca/model "Mercedes Benz 312D" n/î C IN 368.

Tot el, Derihvist Al., în aceeași perioadă și în aceleași circumstanțe, activînd în calitatea de inspector al poliției rutiere, avînd scopul contribuiri la comiterea *escrocheriei*, adică dobîndirea ilicită a mijloacelor bănești de la SIA "Moldasig" SRL, în contul asigurării automobilului de marca/model "Mazda 3" n/î CL AC 262, a transmis documentele falsificate, menționate mai sus, unor persoane neidentificate de către organul de urmărire penală.

Prin urmare, la 19.03.2009, persoanele menționate au prezentat documentele false obținute de la Derihvist Al. la SIA "Moldasig" SRL și au încasat ilicit suma de 55 106,97 lei, ce constituie *proporții mari*.

Acțiunile lui Derihvist Al. au fost încadrate de către OUP în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi ai *falsului în actele publice, adică înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false și falsificarea unor astfel de documente* și în baza art. 42 alin. (5), 190 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi ai complicității la *escrocherie, adică contribuirea prin prestare de informații și acordarea de mijloace la dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, faptă sâvârșită de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu și în proporții mari*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Derihvist Al. în baza art. 42, 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar procesul penal pornit în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, să fie încetat din motivul expirării prescripției tragerii la răspundere penală.

În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond neîntemeiat l-a achitat pe inculpat, deoarece în ședința de judecată a fost pe deplin confirmată învinuirea înaintată;
- vinovăția inculpatului a fost confirmată prin cumulul de probe anexate la materialele cauzei;
- instanța a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului și martorilor apărării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Derihvist Al. a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, iar pe capătul de învinuire adus în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, inculpatul a fost liberat de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Termenul executării pedepsei, urmînd a fi calculat din momentul reținerii inculpatului.

5. Instanța de apel a constatat fapta incriminată lui Derihvist Al. prin rechizitoriu, concluzionînd că probele prezentate de partea acuzării și anume: - *declarațiile*: - reprezentantului părții civile, Străistaru V.; - martorilor: Treteac V., Gajim V., Popa Iu., Tocilat V., Stratan C., Bahcevan Iv., Gorbatovschi T., Friptuleac D., Moțpan Iu. și Mardari V.

Concomitent, vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunilor imputate, a fost dovedită și prin *materialele cauzei* și anume: - procesul-verbal de examinare a documentelor din dosarul de despăgubire nr. D/AORC/OF/09466 din 04.09.2010, ridicat de la SIA "Moldasig" SRL; - procesul-verbal de examinare a actelor dosarului contravențional întocmit de Derihvist Al. în privința lui Bahcevan Iv. din 25.08.2011; - actele ce au stat la baza înregistrării automobilului de marca/model "Mercedes 312 D", caroseria WDB9034631P822682; - scrisoarea

nr. 2236 din 03.08.2011, de la SIA "Moldasig" SRL; - scrisoare nr. 7/3018 din 09.09.2011, de la Direcția poliție rutieră, în baza de date sunt înregistrate două accidente cu implicarea conducătorului Gajim V.; - actele pe 18 file, prezentate prin scrisoarea nr. 7349, din 14.11.2011, de CPR Călărași referitoare la accidentul rutier din 30.11.2008, între automobilele de marca/model "MAZDA 3" n/î CL AK 262, condus de Gajim V. și "MERCEDES BENZ 310D" n/î C IN 368, condus de Tocilat V. în mun. Chișinău; - procesul-verbal de constatare a contravenției AD nr. 484621, din 28.02.2009; - permis provizoriu AD nr. 484621, din 28.02.2009; - ordinul de încasare a numerarului nr. 166144697, din 28.03.2009; - procesul-verbal din 28.02.2009, privind examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate nr. 121, a lui Gajim V.; - procesul-verbal din 28.02.2009, privind examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate nr. 121, a lui Bahcevan Iv.; - schița accidentului rutier; - explicațiile cet. Gajim V. și Bahcevan Iv.; - dosarul de despăgubire nr. D/AORC/OF/09-466.

Instanța de apel a conchis că, probele expuse supra au fost dobândite și cercetate în condițiile legii, fiind pertinente și concludente, care coroborează între ele și în ansamblu dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Derihvist Al. în comiterea infracțiunilor imputate.

Prin urmare, concluziile instanței de fond expuse în sentință și argumentele părții apărării, cu privire la nevinovăția inculpatului Derihvist Al., sunt irelevante, contravin probelor prezentate și circumstanțelor cauzei și nu pot fi menținute.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond nu a apreciat obiectiv și multilateral probele cauzei nu le-a dat o deplină eficiență neanalizându-le sub toate aspectele, fapt ce denotă o atitudine părtinitoare față de partea apărării.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că, sancțiunea normei menționate prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de pînă la 500 unități convenționale sau închisoare de pînă la 2 ani, iar conform art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului se clasifică drept una *ușoară*.

Astfel, din ziua săvîrșirii infracțiunii (28.02.2009), au expirat mai mult de 2 ani, fapt care a servit drept temei pentru liberarea de răspunderea penală a inculpatului.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunilor, de persoana inculpatului Derihvist Al., de circumstanțele cauzei, care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, fapt care a permis aplicarea unei pedepse minime prevăzute de sancțiunea art. 190 alin. (4) Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Catana Eu. în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul invocă următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost puse de prima instanță la baza sentinței de achitare a lui Derihvist Al.;

- în decizia contestată se face referire la martorii Treteac V. și Popa Iu., care n-au fost audiați în instanța de fond și nici în cea de apel;

- prin declarațiile martorilor Nicolaev A., Pantaz V., Buzu St. se confirmă existența accidentului rutier din 28.02.2009;

- în speță, de către învinuire nu a fost efectuată o expertiză grafoscopică în confirmarea depozițiilor martorilor Gajim V. și Bahcevan Iv. care neagă implicarea automobilelor în accidentul rutier din 28.02.2009, prin faptul că semnaturile din schița accidentului rutier și din procesele-verbale al examinării medicale de consumare a alcoolului și stării de ebrietate, nu sunt ale lor;

- reprezentantul părții civile, Străistaru V. a comunicat instanței de fond că, Gajim V. a depus o cerere în adresa SIA "Moldasig" SRL, prin care a solicitat constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirilor de asigurare, cauzate în rezultatul accidentului rutier către Bahcevan Iv., în rezultatul căruia automobilul de marca/model "Mazda 3" cu n/î CL AC 262 (proprietar V.Gajim) a fost deteriorat considerabil, cu prezentarea documentelor necesare procedurii de apreciere a despăgubirilor, cu respectarea procedurii de primire și eliberare a mijloacelor bănești;

- martorul Moțpan Iu., șeful secției evaluare pagubelor a SIA "Moldasig" SRL, a declarat în instanța de fond că Gajim V. a solicitat constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii cauzate în rezultatul accidentului rutier;

- potrivit declarațiilor martorului Friptuleac D., inculpatul Derihvist Al. nu a avut vreo legătură cu evaluarea costului reparației automobilului accidentat de marca/model "Mazda 3" cu n/î CL AC 262;

- acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra că actele referitoare la accidentul rutier din 28.02.2009, întocmite de către inculpat au fost falsificate;

- acuzarea nu a prezentat probe privind legătura causală a accidentelor rutiere din 28.02.2009 și 30.11.2008, în care au fost implicate aceleași automobile;

- instanța de apel s-a manifestat în favoarea acuzării și a acceptat concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului fără a verifica toate probele, pronunțând o hotărîre neîntemeiată și ilegală, bazată pe aceleași mijloace de probă;

- CtEDO în *cauza Destrehem vs. Franța, din 18.05.2004*, a reținut că instanța de apel a acționat ca și cum, avînd îndoieli cu privire la credibilitatea martorilor audiați în instanța de fond, i-ar fi recuzat *a priori*, fără a proceda la audierea lor și ar fi considerat satisfăcătoare această constatare pentru a contrazice sentința;

- CtEDO în *cauza Mischie vs. România, din 16.09.2014*, a reținut că reclamantul a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care au fost suficiente instanțelor inferioare pentru a se îndoii de acuzații și pentru al achita.

6.1. Acuzatorul de stat a depus referință asupra recursului declarat, pledînd pentru inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că argumentele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și hotărîrea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, prin urmare respectivul recurs este vădit neîntemeiat.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului.

Drept temei pentru recurs s-a invocat art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Deci, statuînd asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse în *pct. 4. al prezentei decizii*, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra.

Instanța de recurs consideră că soluția instanței de apel este afectată de erori de drept prescrise la pct. 2), 6) și 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De către instanța de fond, inculpatul Derihvist Al. a fost achitat și în această situație potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Această normă imperativă procesual penală nu a fost respectată de către instanța de apel.

În instanța de apel au fost interogați doar 2 martori a-i acuzării (*Tocilat V. și Mardari V.*) și succint reprezentantul părții vătămate SIA "Moldasig" SRL, (*Străistaru V.*). Însă în decizia adoptată, ca probe care confirmă vinovăția inculpatului se face trimitere la depozițiile mai multor martori interogați în prima instanță, declarațiile cărora au fost puse la baza sentinței de achitare și fără ale supune unei analize.

Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze în speță și jurisprudența în materie penală a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în *cauza Destrehem vs. Franța, hotărârea din 18.05.2004*, Curtea a reținut că, după achitarea reclamantului, dispusă de prima instanță după audierea mai multor martori, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare având în vedere aceleași mijloace de probă, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi, cu excepția explicațiilor orale ale reclamantului, ca, ulterior, să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în primă instanță, fără a-i fi audiat.

De asemenea, în *cauza Mischie vs. România, hotărârea din 16.09.2014*, Curtea la fel a statuat violarea *art. 6 § 1 din Convenție*, menționând în acest sens că, Înalta Curte de Casație și Justiție a decis condamnarea lui Mischie pe baza aceluiași declarații de martori pe care instanțele inferioare le-au reținut ca probe în motivarea achitării inculpatului. Critica principală adusă de judecătorii europeni instanței supreme este aceea că ICCJ nu i-a audiat personal pe martorii respectivi, ci s-a limitat să reinterpreteze depozițiile pe care aceștia le-au dat în fond și în apel.

Contrar raționamentelor reflectate supra, analizând partea descriptivă a deciziei contestate și procesul-verbal a ședințelor de judecată, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a pus la baza unei hotărâri de condamnare declarațiile martorilor vizați în rechizitoriu, care nu au fost audiați în ședința de judecată, or instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță.

De asemenea, Colegiul constată că, martorii acuzării *Treteac V. și Popa Iu.* n-au fost audiați de către instanțele de fond, însă, declarațiile acestora relatate

la faza urmăririi penale au fost puse de către instanța de apel la baza deciziei adoptate, fără a fi consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 209, 210, vol. II), or potrivit alin. (6) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a argumentat *la general* probele care în viziunea ei confirmă vinovăția inculpatului Derihvist Al. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 190 alin. (4) Cod penal, fără a le supune unei analize ample pe fiecare capăt de învinuire, or inculpatul Derihvist Al. este pus sub învinuire pe mai multe episoade și capete de învinuire.

Statuînd pe principiul respectării normelor de drept menționate supra, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel în cazul în care a admis apelul procurorului, a casat sentința de achitare și a dispus rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și, considerînd că se impune soluția adoptării unei noi hotărîri de condamnare a lui Derihvist Al., nu era în drept să pună la baza acesteia declarațiile martorilor (*Gajim V., Moțpan Iu., Gorbatovschi T., Friptuleac D., Stratan C., Bahcevan Iv., Treteac V. și Popa Iu.*), fără audierea acestora, în situația în care declarațiile lor au stat la baza sentinței de achitare și procurorul nu a renunțat la probele respective.

În susținerea celor menționate, relevante sunt și statuările expuse în *pct. 14.6. al HP CSJ nr. 22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, cu modificările și completările ulterioare*, nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Totodată, instanța de recurs remarcă că, pe parcursul judecării cauzei în apel de nenumărate ori s-a modificat completul de judecată fără nici o motivare.

Astfel, completul format din judecătorii - Rotarciuc D., Teleucă St. și Conoval Eu., au audiat inculpatul, reprezentantul legal al părții vătămate și 2 martori ai acuzării: *Tocilat V. și Mardari V.* (f.d. 192-208, vol. II), iar alt complet format din judecătorii - Pleșca I., Rotarciuc D. și Teleucă St. (f.d. 222-224, vol. II), modificat în ziua pronunțării deciziei (din 29.09.2015), supune aprecierii probele examinate de completul menționat mai sus, ceea ce contravine art. 31 alin. (2) Cod de procedură penală, or după începerea cercetării judecătorești, orice schimbare intervenită în completul de judecată impune reluarea de la început a cercetării judecătorești.

Mai mult ca atât, pct. 18 din *Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora*, prevede că, în condițiile art. 31 alin. (4) din Codul de procedură penală, cauzele care se află la etapa de finalizare rămân pentru a fi examinate în completul inițial desemnat.

Prin urmare, completul care a pronunțat decizia (din 29.09.2015), nu putea pune la baza condamnării lui Derhivist Al., probe pe care nu le-a cercetat, urmînd să reia cercetarea probelor respective de la început.

Astfel spus, rezultă că prescripțiile legale cu privire la compunerea completului de judecată au fost încălcate de către instanța de apel, iar potrivit stipulărilor din art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu.

În consecință, instanța de recurs este în imposibilitate de a realiza controlul judiciar al acestei hotărîri, or situația de drept enunțată în speță, cînd se percepe nulitatea absolută a actului procedural (hotărîrea instanței), se impune concluzia că lipsește judecata, astfel recursul declarat se va admite cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale menționate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 15) Cod de procedură penală, care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină cont de prevederile *art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului* și de jurisprudența CtEDO privind aplicarea acestui articol, de motivele expuse în prezenta hotărîre, urmînd să respecte prevederile art. 414, 415 alin. (2¹), 419 Cod de procedură penală, să respecte corectitudinea procedurală a administrării probelor, în conformitate cu prevederile art. 100 Cod de procedură penală, să aprecieze probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și să pună la baza hotărîrii doar acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură

și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Catana Eugeniu în numele inculpatului Derihvist Alexei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Derihvist Alexei Nicolae* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 12 mai 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru